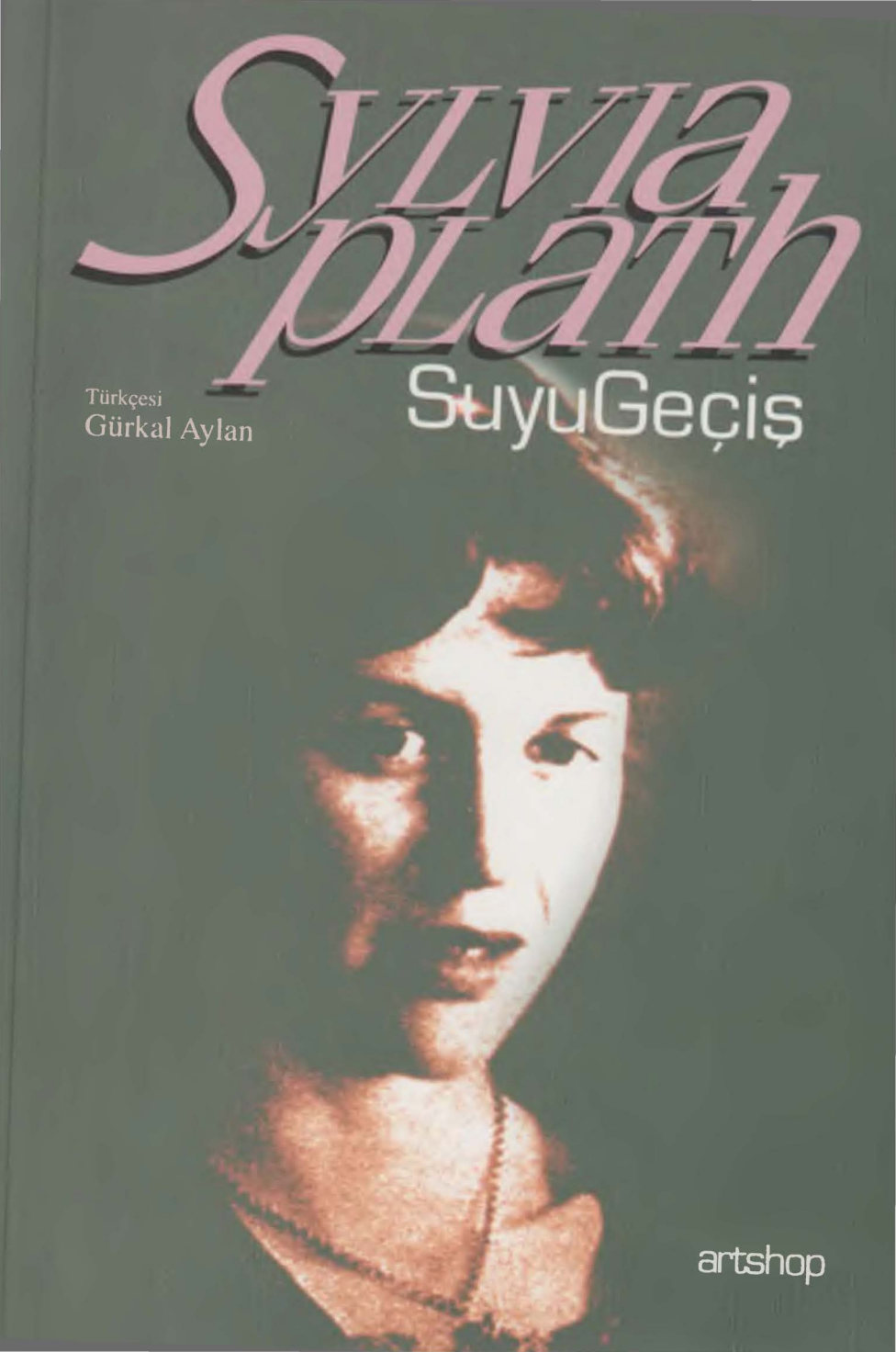
Sylvia Plath

SuyuGeçiş

Türkçesi
Gürkal Aylan

artshop

ARTSHOP
ŞİİR DİZİSİ: 08

Suyu Geçiş
Sylvia Plath

Türkçesi
Gürkal Aylan

Yayın Yönetmeni
Vedat Akdamar

Kapak Tasarımı
Mehmet Esat
Teknik Hazırlık
Kodeks Tanıtım
Baskı
Can Matbaacılık

Birinci Basım
Nisan 2006, Artshop Yayıncılık

ISBN
975-6038-05-5

Tüm hakları saklıdır.
Bu kitabın yayın hakları
Artshop adına Vedat AKDAMAR'a aittir.

artshop

Rıhtım Cad. Veli Alemdar Han Kat: 2/ 203-204
Karaköy/ İstanbul

SUYU GEÇİŞ

SYLVIA PLATH

●

Türkçesi

Gülkal Aylan

artshop

İÇİNDEKİLER

Uğultulu Tepeler ▮ 7
Finisterre ▮ 9
Yüz Yenileme Operasyonu ▮ 11
Parliement Hill Çayırları ▮ 13
Ağır Kadınlar ▮ 16
Uykusuz ▮ 17
Dikeyim Ben ▮ 19
Böğürtlenleşme ▮ 20
Çocuk Bakıcıları ▮ 22
Alçıda ▮ 25
Erken Ayrılma ▮ 28
Ölüdoğan ▮ 30
Özel Alan ▮ 31
Dul ▮ 33
Mumlar ▮ 36
Magi ▮ 38
Aşk Mektubu ▮ 39
Küçük Saatler ▮ 41
Mojave Çölünde Uyku ▮ 42
Sabahın 02:00'sinde Operatör ▮ 44
Bulutlar Ülkesinde İki Kampçı ▮ 47
Ayna ▮ 49
Güvertede ▮ 50
Paskalyadan Sonraki Yedinci Bahar ▮ 52
Hayvanat Bahçesi Bekçisinin Karısı ▮ 54
Son Sözler ▮ 57
Yağmurlu Havada Kara Karga ▮ 59
Metaforlar ▮ 61
Quija ▮ 62
Persephone'nin İki Kızkardeşi ▮ 64
Kim ▮ 66
Karanlık Ev ▮ 68
Maenad ▮ 69
Hayvan ▮ 71
Büyücü Yakma ▮ 73
Bir Yaşam ▮ 75
Suyu Geçiş ▮ 77

Uğultulu Tepeler

Meşaleler gibi çevreliyor beni
Eğimli, uyumsuz, sürekli değişen ufuklar.
Isıtabilirler beni, bir kibritle dokununca
Buharlaşmadan önce perçinledikleri uzaklıklar
Alazlayıp portakal rengine dönüştürebilir
İnce sınır çizgileri, havayı
Daha parlak bir renge boyayarak solgun göğü.
Ama bir dizi vaat gibi
Eriyorlar, eriyorlar yalnızca, ilerlediğimde.

Daha üstün bir hayat yok otduraklarından
Ya da kuzuların yüreğinden; yazgı gibi
Yağıyor yel, bir tek yöne zorlayarak
Her şeyi.
Duyumsuyorum boşaltmaya
Çalıştığını sıcaklığımı.
Çok yakından ilgilenirsem
Çağırır funda kökleri beni
Beyazlatmam için aralarında kemiklerimi.

Nerede olduklarını biliyor kuzular onların,
Otlarken hava gibi kurşuni,
Kirli yün-bulutlarında.
Çekiyor beni siyah çizgileri gözbebeklerinin.
Uzaya ince, aptal bir ileti göndermek
Gibi bir şey bu.
Ortalıkta dolaşıyorlar büyükanne kılığında,
Lüleli perukları, sararmış dişleri
Ve mermer gibi soğuk, ruhsuz melemeleriyle.

Parmaklarının arasından akan
Yalnızlıklar kadar berrak
Tekerlek izlerine ve suya ulaşıyorum.
Çimden çime atlıyor içi boş kapı basamakları;
Menteşelerinden kurtulmuş kapı ve pencere eşikleri.
Yalnızca hava
Birkaç tuhaf hece anımsıyor
İnsanlara ilişkin,
İnleyerek yineliyorlar onu:
Siyah taş, siyah taş.

Tüm yataylar içinde tek dikey olan
Benim üzerime, benim üzerime eğiliyor gök.
Başını vuruyor çimen çıldırmış gibi.
Yaşamak ince iş
Böyle bir toplulukta;
Karanlık ürkütücü.
Keseler gibi dar ve siyah vadilerde,
Küçük bir değişiklik gibi pırıldıyor şimdi
Ev ışıkları.

Finisterre

Sonuydu kara parçasının: hiçbir şeyle bağlantısı olmayan,
eklemli,
Romatizmalı bu son parmaklar. Uyarılarla dolu
Kapkara yamaçlar ve dibi olmayan,
Öteki yanında hiçbir şeyi olmayan,
Boğulmuş insan yüzleriyle beyazlaşmış, kudurmuş deniz.
Kasvetli, karanlık kayalar çöplüğü şimdi yalnızca-
Eski, kanlı savaşlardan kalma askerler.
Top ateşine tutuyor kulaklarını deniz,
ama tık yok hiçbirinde.
Suyun altına saklıyor öteki kayalar kinlerini.
Ölmeye yakın parmakların işleyebileceği
Ve sislerin keyfini kaçırmayacak kadar küçük
Yoncalar bürümüş eteklerini yamaçların, yıldızlar ve çanlar.
Sisler eski yaşantıların bir parçası-
Yeniden diriltiyorlar döve döve yok ettikleri kayaları,
Denizin kıyamet-şamatasında yuvarlanan ruhlar.
Umutsuzca yükseliyor kayalar, iççekişler gibi.
Arasında yürüyorum onların, pamukla tıkıyorlar ağzımı
Boncuk boncuk yaşlar akıyor gözlerimden,
özgür bıraktıklarında beni.

Ufka doğru ilerliyor Gemi Enkazı Bayanımız,
İki pembe kanat gibi kabarıyor mermer etekleri.
Taş gibi bir denizci diz çöküyor ayaklarının dibine
şaşkın şaşkın.
Onun ayaklarının dibinde de dua ediyor karalar giyinmiş.
Bir köylü kadın, dua eden denizci anıtı için.
Normalden üç kat daha büyük Bayan Gemi Enkazı
Tatlılaşmış tanrısallıkla dudakları.
Ne denizcinin söylediklerini duyuyor, ne de köylünün.
Denizin güzel formsuzluğuna vurulmuş o.

Martı-renkli danteller kanat çırpıyor, her gelgitinde denizin,
Kartpostal tezgahlarının yanıbaşında.
Deniz kabuklarıyla donatıyor köylüler onları.
Şöyle diyorlar:
"Denizin sakladığı güzel ıvır zıvırlar bunlar,
Kolyeye ve oyuncak kadınlara dönüşmüş
küçük deniz kabukları.
Aşağıdaki Ölüler Körfezi'nden değil,
Başka bir yerden, hiç ayak basmadığımız tropikal
Ve mavi bir yerden geliyorlar.
Bizim kreplerimiz bunlar. Soğumadan yeyin onları."

Yüz Yenileme Operasyonu

Güzel haberler getiriyorsun bana klinikten,
Çıkararak bir çırpıda ipek eşarbını, sımsıkı beyaz
Mumya örtülerini gösteriyorsun gülerek: ben iyiyim.
Dokuz yaşındaydım, limon yeşili bir anestezist
Muz gazı vermişti bana, bir kurbağa maskesiyle.
Operatörlerin kötü düşleri
Ve Jüpiter'si sesleriyle yankılanmıştı iğrenç tavan.
Koşarak gelmişti annem, bir teneke leğenle.
Oh, hastaydım.

Her şeyi değiştirdiler. Çıplak yolculuk ettim, Kleopatra gibi
İyice kaynatılmış hastane gömleğimin içinde.
Ağrı kesicilerle köpürmüş ve acayip komik,
Bekleme odasına götürdüler apar topar,
sevecenlikle elimi tuttu
Kibar bir adam orada. Parmaklarımın arasından
değerli bir şey kayıp gidiyormuş
Duygusu verdi bana. Karatahtadaki
Tebeşiri siler gibi sildi beni karanlık, ikiye kadar saymadan...
Hiçbir şey anımsamıyorum.

Gözden ırak bir yerde yatıyorum beş gündür.
Delinmiş bir varil gibi, yatağımın içine akıyor yıllar.
Evimde olduğumu düşünüyor en iyi arkadaşım bile.
Kökleri yok derinin, şıpınişi soyuluyor kağıt gibi.
Dikişlerim zorlanıyor sırıttığımda. Geçmişe gidiyorum
yirmi yaşındayım,
Uzun eteklerimle uzanmış ilk kocamın kanepesine,
düşünüyorum
Kumru gibi, ölü fino köpeğinin tüylerine gömülmüş
parmaklarım;
Bir kedim yok hala.

İşin bitti artık, sarkık gerdanlı bayan
Milim milim izledim her şeyi aynamdan-
Onarılması zor, yaşlı, mutsuz yüz.
Bir laboratuvar kavanozunun içine hapsettiler onu.
Bırakın ölüp gitsin orada ya da yavaş yavaş çürüsün
elli yıl içinde,
Uyuklayarak, sallanarak, saçlarıyla oynayarak.
Kendi kendime annelik ediyorum, tülden bir kundakta
açıyorum gözümü,
Bir bebek gibi pembe, bir bebek kadar yumuşak.

Parliement Hill Çayırları

Onurlandırdı yeni yıl hazretleri bu çorak tepeyi.
Kendi işiyle meşgul, beyaz porselen gibi solgun
Ve şekilsiz, toparlak gökyüzü.
Göze batmıyor yokluğun.
Kim bilebilir ki neye gereksindiğimi?

Bu ot yığınına ulaştı martılar, geçerek çamurlu yatağı
İçinden ırmağın. Tartışıyorlar karada.
Bir dinginleşip bir deviniyorlar, sürüklenen bir kağıt
Ya da elleri gibi bir hastanın. Gözlerimi kaplayan
Ve ürküten kalayımsı parıltılar yolluyor

Sarı benizli güneş, havuzlar
Zincirinden; şeker gibi eriyor kent.
Biri ötekine uymayan mavi üniformalarıyla
yanyana sıralanmış
Küçük kızlardan yapılma bir timsah,
Ağzını açıyor yutmak için beni. Bir taşım ben, bir sopayım,

Pembe plastik kaskını düşürüyor çocuklardan biri;
Farketmiyor hiçbiri.
Boğuluyor cırlak, çakıllı dedikoduları.
Sessizlikler birbirini izliyor şimdi.
Bir bandaj gibi kesiyor rüzgar soluğumu.

Çatıları, ağaçları sarmalıyor külrenkli bir duman
Güneyde, Kentish Town üzerinde.
Bir kartarlası ya da bulutdağı olabilir bu.
Sizi düşünmek anlamsız bence.
Yüzüstü bırakıyor şimdi sizi sımsıkı sarıldığınız o el.

Hala çekilmemiş gölgesi, öğlen vakti bile tümseğin.
Biliyorsun değişebilir olduğumu,
Hayaleti gibi bir yaprağın ya da kuşun.
Çevresinde dolaşıyorum güzel görünümlü ağaçların. Çok
mutluyum.
Kara kara düşünüyorlar, bir dolu yıkıma kök salmış

Bu koyu-dallı, sadık selvi ağaçları.
Giderek sönüyor çığlığın, çığlığı gibi bir tatarcığın.
Gözden kaybediyorum seni kör yolculuğumda,
Kırdaki çimenlerin parıldadığı ve ince derelerin
Aşka gelip kendilerini tükettikleri bir sırada. Onlarla
birlikte koşuyor aklım da,

Buluşuyor topukizlerimiz, çakıltaşlarını ve kütükleri
arıyoruz el yordamıyla.
İmgelerini boşaltıyor gün
Bir fincan ya da oda gibi. Beyazlaşıyor bir yarayı
Saran deri kadar ince kancası ayın:
Kızkardeşinin doğum günü resmindeki mavi gece bitkileri

Duvarlarında şimdi çocuk odasının,
Işımaya başlıyor küçük, solgun mavi tepe.
Aydınlanıyor portakal renkli pomponlar,
Mısır papirüsleri. Çivit mavisi bir hale,
Bir tür selefon balon yolluyor
Camın gerisindeki

Tavşan kulaklı mavi çalıların her biri.
Eşime götürüyor beni eski anılar, eski güçlükler.
Uzaklaşan loş ışıkta ağıt yakıyor martılar;
Giriyorum ışıkları yanan eve.

Ağır Kadınlar

Yadsınamaz güzellikleri: yarım istiridye kabuğu
Üzerinde duran, güzellikte Venüs gibi iddialı,
Sarı saçlarını şalla ve deniz meltemlerinin
Tuzlu tülbentiyle örtmüş, çan biçimindeki
Giysileri içinde kadınlar.
Ay ya da bulut kadar dingin bir yüz
Salınıyor her şişkin karnın üzerinde.

Düşünceye dalıyorlar, gülümseyerek için için,
Yirmi taç yaprağı doğuran Hollanda
Lalesi kadar istekli, içten.
Gizini korumayı sürdürüyor karanlık.
Milenyuma kulak kabartıyorlar,
Kapıyı çalışına küçük, yeni yüreğin,
Yeşil tepede, altında akdiken ağaçlarının.

Pembe popolu çocuklar eşlik ediyor onlara.
Yün örüyor kadınlar, özel bir şey yapmadan,
Arketipler arasında dolaşıyorlar.
Meryem-mavisiyle örtüyor onları alacakaranlık,
Sazla, kamışla bastırıp öğütürken
Yıldızı, hüzünlü, bilge adamları
Kış değirmeni çok uzaklarda.

Uykusuz

Gece-göğü bir tür kopya kağıdı yalnızca.
Koyu mavi, baş döndüren döngüleriyle yıldızların,
Milyonlarca gözdeliğinden ışık gönderen yıldızların-
Kemikbeyazı bir ışık, tıpkı ölüm gibi, arkasında her şeyin.
Acı çekiyor o, yıldızların gözleri ve ayın açık ağzı altında,
İnce, sinir bozucu, kumunu dört bir yana yayan
Çöl yastığından ve uykusuzluktan.

Şaşırtıcı sahneler sergiliyor eski granüler film
Birbiri ardından - düşlerle yapış yapış
Çisentili çocukluk ve ergenlik günlerini sergiliyor,
Uzun bitki sapı üstündeki, bazen haşin, bazen duygulu
anne-baba yüzlerini,
Onu ağlatan böcekli gül bahçesini.
Kayadan bir çuval gibi, yamrı yumru alnı.
Demode film yıldızları gibi, itişip kakışıyor anılar, girmek
için makyaj odasına.

Haplara bağışık o - kırmızı, mor, mavi haplara -
Nasıl da azaltıyorlar sıkıntısını uzun gecenin!
Onu etkilemeyi başaran bu tatlı gezegenler
Bir süre için yaşamsızlıkla kutsanmış bir yaşam.
Ve tatlı, miskin uyanışı dalgın bir bebeğin.
Eski tanrılar gibi bitik ve şaşkın şimdi haplar.
Hiçbir yararı yok ona haşhaşlı-uyuşuk renklerinin.

Biraz da gri aynaların iç dünyasını yansıtıyor başı.
Anında aşağıya uçuyor her devinim
Azalan görüngeler vadisinden ve çıkarıyor anlamını
Su çıkarırcasına karşıdaki çukurdan.
Tavansız bir odada yaşıyor, gizlisi saklısı yok
Dehşetle açılıyor, donmuş, çıplak gözbebekleri
Birbiri ardından çakan şimşekleriyle olayların.

Ağlaşıp durdu gece boyu, görünmeyen kediler
Granit avluda, kadınlar ya da örselenmiş çalgılar gibi.
Günışığını duyumsayabilir adam şu anda ve de beyaz illetini,
Seyrek yinelemelerle sinsice ilerleyen kötü hastalığını.
Kıkır kıkır gülüşmelerden yapılma bir harita şimdi kent,
Ve mika-gümüşü ve boş gözlü insanlar her yerde
İşlerine gidiyorlar ardarda dizilmiş taşıtlarla,
Yıkanmış gibi beyinleri, yakın zamanda.

Dikeyim Ben

Yatay olmayı çok isterdim ama.
Kökleri toprakta olan bir ağaç değilim ben,
Yapraklarla donanmak için Mart geldiğinde
Mineral ve anne sevgisi emen,
Ne de güzelliğiyim bir çiçek yatağının
Görkemli bir resme benzeyen, hayranlıkla seyredilen,
Bilmeden taçyapraksız kalacağını yakında.
Ölümsüzdür bir ağaç, kıyaslarsan benimle
Çok daha şaşırtıcıdır, kısa bir çiçek-başı,
Birinin uzun ömrünü versinler bana, birinin yürekliliğini.

Bu gece serin kokular yayıyor ağaç ve çiçekler,
Varla yok arası ışığında yıldızların.
Arasında yürüyorum onların, hiçbiri farketmiyor ama beni.
Uyurken tıpatıp onlara benzediğimi
Düşünüyorum bazen-
Düşüncelerim bulanık.
Uzanıp yatmak daha doğal benim için.
Açık bir iletişim içinde oluyorum gökle o zaman
Ama asıl son kez yattığımda bilinecek değerim:
Ağaçlar dokunabilir o zaman, bana ayıracak zamanları
olur çiçeklerin.

Böğürtlenleşme

Ne bir kimse var dar yolda, ne de bir şey,
böğürtlenlerin dışında.
Sağa bak böğürtlen, sola bak böğürtlen,
sağdakiler daha çok,
Kıvrılarak aşağıya inen bir böğürtlen yolu ve
sonlarda bir yerde
Kabaran bir deniz. Başparmağım
Kadar büyük, göz gibi dilsiz böğürtlenler
Kenarları siyah, mavi-kırmızı
Sıvılarla tombul böğürtlenler. Parmaklarıma bulaşıyor sıvıları.
Böyle kanlı bir kankalık istememiştim ben;
sevmeleri gerek beni.
Süt şişemin içine giriyorlar, yassılaşıp yanlardan.

Dağ kargaları geçiyor tepemden, siyah,
başıbozuk sürüler halinde-
Yanmış kağıt parçaları dönüp duruyor, rüzgarlı gökyüzünde.
Kınayan, kafa tutan tek ses anlarınki.
Denizin ortaya çıkacağını sanmıyorum.
İçten aydınlatılmış gibi, ışıl ışıl yüksek, yeşil çayırlar.
Bir böğürtlen ağacına rastlıyorum: öylesine olgunlaşmış ki,
sinek ağacı olmuş,
Bir Çin perdesi gibi asılmış sinekler, mavi-yeşil karınları
ve kanatlarıyla.
Sarhoş olmuşlar bal-şöleniyle böğürtlenlerin, cennette
sanıyorlar kendilerini.
Bir dönemeç daha, böğürtlenler de bitiyor, çalılar da.

Gelecek tek şey deniz şimdi.
Soluğumu kesiyor iki tepe arasından aniden çıkan bir yel,
Yüzüme çarpıyor hayalet çamaşırlarını.
Bu tepeler çok yeşil ve tuz kadar tatlı.
Aradaki keçiyolunu izliyorum. Tepelerin kuzey
Yüzüne götürüyor beni son bir dönemeç,
Beyaz ve kalaysı ışıklardan ve inatçı bir metali döven,
Habire döven demircilerin gürültüsüne benzer
bir gürültüden oluşan
Büyük bir alandan başka hiçbir şey görmeyen
portakal rengi bir kayaya.

Çocuk Bakıcıları

On yıl olmuş, Çocuklar Adası'na kürek
çekmemizden bu yana.
Alev gibi parlıyordu güneş o öğlen, Marblehead dışındaki
suların üzerinde.
Siyah gözlükler takmıştık o yaz, gizlemek için gözlerimizi.
Biz, tutsaktan farksız iki kızkardeş, ağlıyorduk durmadan
Swamscott'taki görkemli, beyaz, güzel iki evdeki
ayrı odalarımızda,
Uyumak zorunda kalmıştım bebekle aynı odada,
ufacık çocuk karyolasında,
Geldiğinde krem yüzlü, Yardley pudralı sevgili İngiltere'den,
Dışarı çıkmıyordu yedi yaşındaki bacaksız, kazağının çizgileri
Çoraplarının çizgileriyle aynı değilse eğer.

Ah, o ne saltanattı öyle!-onbir oda ve bir yat,
Denize girmeyi sağlayan cilalı, maun bir merdiveni
Ve pastaları altı değişik renkte sosla süsleyebilen
bir kabin görevlisiyle.
Bense yemek pişirmesini bilmiyordum ve çocuklar
keyfimi kaçırıyordu.
Günlük tutuyordum geceleri, kin dolu, ince pliseleri
Ve büzgülü kolları ütülerken yaptığım üçgen biçimindeki
Yanık izlerinden kıpkırmızı olmuş parmaklarımla.
Sporsever kadınla doktor eşi tekne gezisine çıktıklarında
"Göz kulak olmam için" Ellen adında geçici alınmış
bir hizmetçiyle
Küçük bir Dalmaçyalı bırakıyorlardı bana.

Gıcırdı keyfiniz oysa, evinizde, kendi evinizde.
Bir gül bahçeniz, bir konuk eviniz, bir de minyatür
eczaneniz vardı,
Bir aşçı, bir de hizmetçi çalıştırıyordunuz yanınızda,
ve ezbere biliyordunuz viski markalarını
Üzerinizde pembe bir giysi, "Ja-Da" çalışını
anımsıyorum senin
Oyun odasındaki piyanoda, dışarıdayken evin büyükbaşları.

Hizmetçi kız sigara içiyor ve yeşil şapkalı fenerin
altındaki havuza atıyordu izmaritleri.
Aşçı kadın gözlerinden rahatsızdı, uyuyamıyordu
ve çok sinirliydi.
Denenmek için İrlanda'dan gelmişti; birkaç fırın
kurabiyeyi yaktığı için
İşine son verilmişti.

Ah, bize ne oldu böyle kızkardeşim!
Katıla katıla ağlamıştık ikimiz de kovulduğumuz gün
Büyüklerin buzluğundan şekerli jambon ve ananas aşırmış
Ve eski yeşil bir sandal kiralamıştık. Ben küreklere
geçmiştim. Sense kıç tarafa
Bağdaş kurup Generation of Vipers'dan bölümler okumuştun.
Adaya doğru yol almıştık böylece. Terkedilmiş bir adaydı-
Gıcırdayan taraçalar ve sessiz iç uzamlardan bir galeri,
Gülen, ama on yıl önce ölmüş
Birinin fotoğrafı gibi cansız ve ürkünçtü.

Dalıp dalıp çıkıyorlardı korkusuz martıları,
onlara aitmiş gibi deniz.
Suda yüzen dalları alıp onlarla kovalamıştık martıları,
Sonra da denize inmiştik dik plaj yamacından.
Suları tekmelemiş ve konuşmuştuk. Yoğun tuz
anlandırmıştı bizi.
İki mantar-bebek gibi hala yüzüyoruz sanki orada,
yine birlikteyiz.
Hangi anahtar deliğinden geçmiştik, hangi kapıydı kapanan?
Ağır ağır dönüyordu çimen gölgeleri, akreple yelkovanı
gibi bir saatin,
Karşı kıyılardan el sallayıp seslendik.
Her şey oldu.

Alçıda

Hiç kurtulamayacağım bundan! Benden iki tane var şimdi:
Tümüyle beyaz olan bu yeni ben ve sarı olan eski ben,
Beyaz olan daha üstün, kesinlikle,
Yiyecek istemiyor, gerçek bir ermiş o.
Önceleri tiksiniyordum ondan, hiçbir kişiliği yoktu-
Bir ceset gibi yatıyordu yatakta benimle
Çok ürküyordum, çok benziyordu çünkü bana

Çok daha beyazdı yalnızca, kırılması, yakınması yoktu.
Bir hafta gözümü kırpmıyordum, o denli soğuktu.
Her şey için onu suçluyordum, yanıt vermiyordu oysa.
Bu aptal halini anlayamıyordum!
Gıkı çıkmıyordu ona vurduğumda, hoşgörülünün tekiydi.
Anlıyordum o an, sevgi olduğunu benden istediği şeyin:
Canlanmaya başlıyordu o zaman, ben kazançlı çıkıyordum.

Bensiz var olamazdı, bunun için minnettardı bana.
Bir ruh vermiştim ona, çiçek açıyordum ondan
Çiçek açması gibi bir gülün, pahalı olmayan bir vazodan,
O çeker sanıyordum dikkatleri üzerine,
beyazlığı ve güzelliğiyle,
Oysa ilgi odağı bendim herkesin.
Kol kanat oluyordum ona, onun da canına minnetti.
Gün gibi açıktı bir tutsak ruhu taşıdığı.

Umursamıyordum benim ellerime bakmasını,
buna hayrandı o.
Sabahın köründe uyandırıyordu beni, şaşırtıcı beyaz
Bedeninden yansıtarak güneşi, görmemek olanaksızdı
Tertipliliğini, dinginliğini ve sabrını.
Zayıflığıma katlanıyordu, iyi kalpli hemşireler gibi,
İyi kaynasınlar diye, tam yerlerinde tutuyordu kemiklerimi.
Adamakıllı sıkı fıkı olmuştuk, günler ilerledikçe.
Bu denli üstüme düşmekten sıkılmış olmalı ki,
uzak durmaya başladı benden.
Beni eleştirdiğini duyumsuyordum, istemese de,
Bir biçimde incitmiş miydi onu alışkanlıklarım neydi,
İçine kapalı, dalgın biri oldu giderek.
Bana iyi bakmadığı için
Tenim kaşınıyor ve pul pul dökülüyordu.
Sorunu çözdüm sonunda: ölümsüz olduğunu düşünüyordu.

Kendini benden üstün görüp ayrılmak istiyordu benden,
Onu karanlıkta bıraktığım için bozuluyordu bana-
Yarı yarıya ölmüş bir bedeni beklemekle geçiyordu günleri.
Ölmemi bekler olmuştu gizliden gizliye.
Ağzımı, gözlerimi örtecekti o zaman, her yanımı örtecekti,
Ve benim boyalı yüzümü takacaktı yüzüne,
Bir firavunun yüzünü takması gibi,
Çamurdan ve sudan yapılmış bir mumya tabutunun.
kurtulacak konumda değildim ondan.
Öyle uzun bir süre destek olmuştu ki bana,
vücudum hantallaşmıştı-
Yürümeyi, oturmayı bile unutmuştum.
Kızdırmamaya dikkat ediyordum onu bu yüzden
Ya da kendimden nasıl öç alacağımı düşünerek,
zamanı tüketmemeye.
Tabutumla birlikte yaşamak gibi bir şeydi yaşamak onunla:
Ama yine de güveniyordum ona,
pişmanlık duysam da bundan.

Bunu pekala böyle götürebiliriz diye düşünmüyordum-
Kaldı ki bir tür evlilikti bu denli yakın olmak.
Ha birimiz, ha ötekimiz, ne farkederdi ki?
Bir ermişti belki de o, bense çirkinin teki,
Er geç anlayacak ama, hiç de önemli olmadığını bunun.
Gücümü topluyorum; onsuz da yaparım günün birinde,
Boşlukta kalıp yıkılır o zaman, başlar beni özlemeye.

Erken Ayrılma

Bayan , odanız çiçeklerle iğrenç.
Bunu anımsayacağım ilkin, dışarı attığınızda beni,
Şarap şişelerinden bozma lambalarınızdan,
Kanlı puding rengindeki kadife yastıklarınızdan,
Ve İtalya'dan gelen beyaz porselen kırlangıç balığınızdan
Oluşan ormanınızda sıkıntıdan patlayan bir leopar gibiyim.
Unutuyorum sizi, dinlerken kesilmiş çiçeklerin
Suyu yudumlamasını çeşit çeşit vazolardan,
Pitchers ve Coronation marka kadehlerden,
Pazartesi ayyaşları gibi. Masadaki hayranlarına
Göz kırpıyor sulu meyveler, parçaları gibi
Yerel bir takımyıldızının:
Yukarıya bakan bir dolu gözbebeği.
O taçyapraklarıyla mı eşleştirdin onları-
O gümüş dolkulu, yeşil çizgili elipsleri?
Kırmızı sardunyaları biliyorum.

Dostlar, dostlar. Koltukaltları ve tanısız
Güz hastalıkları gibi berbat kokuyorlar,
Sonrası sabahın aşk döşeği gibi mis kokuyorlar.
Eskinin özlemiyle kaşınıyor burun deliklerim.
Kınalı büyücüler: kurtulun giysilerinizden!
Sis gibi yoğun suyu taşıyorlar üzerlerinde.
Hayalete teslim oldu dün akşam

Toby vazosundaki güller. Tam sırası.
Patlamak üzereydi sarı korseleri,
Siz horluyordunuz, açılmalarını duydum bense
Taçyaprakların, tıkırdayarak sinirli parmaklar gibi.
Çöpe atmalıydınız onları, fırsat vermeden ölmelerine.
Çinli ellerde doğan büronun cam tavanını
Keşfetti günışığı. Gözlerini bana dikmiş
Bakıyor şimdi, Holofernes'in başı kadar büyük
Ve bücür sedirle aynı macente kırmızısına
Batırılmış bu krizantemler.
İkiz görüntüleri geriye getiriyor onları aynada.
Dinle bak: krater paketleri üstünde
Takır takır sesler çıkarıyor evin sakini fareler. Unla
Kaplanmış küçük kuş ayakları: ıslık çalıyorlar keyifle
Ve siz şekerleme yapıyorsunuz, yüzünüz duvara dönük.
İğreti bir ceket gibi duruyor bu sis üzerimde.
Tavanaranıza nasıl ulaştırdık bunu?
Cin verdiniz bana cam bir gonca vazoda
Taşlar gibi uyuduk. Bayan, ne yapıyorum ben,
Tozlu bir akciğer ve tahta bir dille,
Dizboyu soğuğa batmış ve çiçeklerin içine gömülmüş böyle?

Ölüdoğan

Yaşamıyor bu şiirler: ne üzücü bir tanı.
Yeterince gelişmiş el ve ayak parmakları,
Çok düşünmekten öne fırlamış alınları.
Anne sevgisinin eksikliğinden değil özlemeleri
Ortalıkta gezinmeyi, insanlar gibi.

Ah, anlayamıyorum ne olduğunu onlara!
Biçimleri, sayıları, tüm parçaları tamam.
Öylesine güzel oturuyorlar ki içinde asitli suyun.
Gülüyor, gülüyor, gülüyor, gülüyorlar bana.
Yine de şişmiyor ciğerleri, kıpırdamıyor yürekleri.

Domuz değil onlar, balık bile değiller,
Domuza ve balığa benzer bir havaları olsa da-
Ne olurdu sanki canlı olsalardı, öyleydiler aslında.
Hepsi ölü ama şimdi, ölümün eşiğinde şaşkın anneleri de,
Aptal aptal bakıyorlar hepsi, söz etmiyorlar annelerinden.

Özel Alan

İlk kırağı düştü ve ben yürüyorum
New York ormanlarından oluşan boğazını güzelleştirmek için
Avrupa'nın antik kalıntıları içinden seçip getirdiğin
Yunan güzellerinin gül-meyvesi, mermer ayak parmakları,
gül meyveleri arasında.
Yüklenip gönderilecek her beyaz bayan,
çatırdayan iklime karşı,
Tez zamanda.

Mercan balığı havuzlarının suyunu boşaltıyor
İşkolik işçi, sabah boyunca, sigara kokan soluğuyla.
Akciğerler gibi sünüyor havuzlar, ipil ipil sızıp
Yaşadığı saf platonik düzleme dönüyor kaçan su.
Altüst ediyor çamuru
Yavru sazanlar, portakal kabukları gibi.

Tam onbir hafta, öylesine iyi biliyorum ki senin oraları
Dışarı çıkmak gelmiyor içimden.
Bir süperkarayolu çıkıyor karşıma.
Zehirlerini kusa kusa, ezip yamyassı ediyor uyuşuk yılanları
Kuzey ve güney plakalı araçlar. Ayakkabılarımın
üstüne kusuyor
Üzüntülerini otlar burada,

Kıvranıp çatırdıyor ormanlar ağrılar içinde ve kendini
unutuyor gün.
Çamur donarken küçük balıkların kıvrılıp kıvrandıkları
Suyu boşaltılmış bu havuza eğiliyorum.
Hepsini topluyorum, gözler gibi parıldıyor hepsi de.
Eski kütükler ve eski imgeler morgu göl
Açılıp kapanarak yansımaları arasına alıyor onları.

Dul

Dul. Kendi kendini yok ediyor sözcük-
Tutuşmuş bir gazete sayfası beden,
Yüreğini biricik göz gibi ateşleyecek
Kavuran, kırmızı topraklar üstündeki
Ruhsuz, uyuşuk bir anı silkeleyip dirilten.

Dul. Ortaya çıkarıyor, arkasında gizli bir
Geçit bulunan duvardaki paneli, bir yankının
gölgesini taşıyan
Ölü hece-bayat hava, küflü anılar,
Ve yukarıda hiçbir şeye açılan
Helezon merdiven.

Dul. Oturuyor da oturuyor acı örümcek
Ortasında sevgisiz ağlarının.
Giydiği giysi ölüm onun, giydiği şapka ve yaka.
Kuşatıyor onu aybeyazı ve hasta güve suratı kocasının
Kuşatıyor, yanında olması için yeniden

İkinci kez öldürmek isteyeceği bir av gibi-
Yüreğine gömeceği bir kağıt imge,
Tıpkı eşinin, yüreğine gömdüğü ve ısınıp da
Canlı bir ten gibi ona sıcaklık veren mektupları gibi.
Ama kadının kendisi kimsenin ısıtmadığı bir kağıt şimdi.

Dul: o büyük, o boş servet!
Kararlı ve buyurgan, Tanrı'nın sesi,
Katı yürekli yıldızları ve yıldızların arasındaki
Ölümsüz boşluğu vaat ediyor, cennete
Mesaj gibi şarkılar gönderen varlıkları değil.

Dul, yere eğiliyor sevecen ağaçlar,
Yalnızlık ağaçları, yas tutma ağaçları.
Gölgeler gibi duruyorlar üzerinde yeşil kırların-
Ya da o manzaradan oyulmuş siyah delikler gibi.
Onlara benzer, gölgemsi bir şeydir dul.
Eli sımsıkı tutuyor el, ve bir şey yok aralarında.
Başka bir ruha geçebilir bu berrak havada
Bedensiz bir ruh, haberi olmadan kimsenin-
Bir başka ruhun içinden geçer bir ruh, duman gibi,
belli belirsiz
Ve hiç mi hiç farkında olmadan yaptığının.

Kadının korkusu bu - erkeğin ruhunun
Onun körelmiş duygularını kıpırdatması,
hatta kıpırdatmakta olduğu,
Aziz Meryem'in meleği gibi-bir camın önünde duran
Ve gözleri ruhsuz, kasvetli odadan başka
hiçbir şeyi görmeyen
Ve sürekli onu seyreden ve seyredecek olan kumru gibi.

Mumlar

Bu mumlar son romantiklerden:
Işık akıtan balmumu parmakların altüst olmuş yürekleri,
Azizlerin bedenleri gibi
Kendi aylaları içine gömülmüş,
Yumuşak ve neredeyse saydam parmaklar.
Önemli nesnelerden oluşan koskoca bir aileyi

Görmezden gelmeleri ne acı,
Otuzunu geçmiş ve ahım şahım olmayan birinin
Gözünün derinliklerine, gölge uçurumlarına,
Algılayabildiğimiz görüntünün en uzağına yerleşmeleri.
Daha adil olmalıydı günışığı,

İyi bir işitme yetisi vermeliydi herkese.
Balonlarla ya da projeksiyon aygıtlarıyla yolculuk
etmeliydi insanlar
Neyse, kişisel görüş belirtmenin zamanı değil.
Burun deliklerim kaşınıyor, ışığa yaklaştırdığımda onları.
Yapay, Edwardian düşünceler getiriyor aklıma.

Kısa ömürlü, solgun, sarı renkleri,
Viyana'dan anneannemi anımsıyorum,
Franz Josef'e gül verirdi öğrenciyken.
Kasabalılar terler ve ağlardı. Çocuklar beyazlar giyerdi,
Ve üzgün üzgün gezinirdi Tyrol'de

Kendisinin Amerika'da bir şef garson olduğunu
düşleyen büyükbabam,
Sessizliği içinde bir katolik kilisesinin,
Buz kovaları, donmuş peçeteler arasında.
Şeftali gibi tatlı bu küçük ışık topları.
Özürlü hastalar ve iğrenç kadınlarla

Sevecenlikle yatıştırıyorlar çıplak ayı.
Cennet için yanıyor ve asla evlenmiyorlar,
rahibe ruhu taşıdıkları için.
Çok ender açılıyor gözleri, bakıcısı olduğum çocuğun.
Ben de kötüleyeceğim yirmi yıl içinde
Uzaklaşan bu göksel periler gibi.

Görüyorum bölünen gözyaşlarının birikip
solgun incilere dönüştüğünü.
Nasıl bir şey söyleyebilirim
Hala doğum uykusunda olan bu bebeğe?
Bir şal gibi örtüyor yumuşak ışık onu bu gece,
Vaftiz törenindeki konuklar gibi eğiliyor gölgeler, üzerine.

Magi

Duygusuz melekler gibi uçuşup durur soyut varlıklar:
Gözmüş, burunmuş, öyle kaba şeyler yoktur
Oval yüzlerinin naif boşluğunda.

Ne çamaşırhaneyle ilgisi vardır beyazlıklarının,
Ne kar ve kireçle, ne de benzeri şeylerle. Gerçektir,
Kusursuzdur onlar: İyi, Gerçek-

Kaynamış su kadar yararlı ve saf,
Çarpım cetveli kadar sevgisiz.
Gülümserken bebek çevresindeki boşluğa.

İki yana, iki yana emekler altı aylıkken
İki yana sallanan hamak gibi.
Basit bir karın ağrısıdır onun için

Kötücül düşünceleri, karyolasının başucunda
bekleyen Kötünün,
Ve kuram değil, anne sütüdür Sevgi.
Yanlış anlarlar onlar yıldızlarını, bu kırılgan yaratıkları.

Ampul-kafalı bir Eflatun'un bilgeliğini beklerler.
Bırakalım şaşırtsınlar yüreğini onun, marifetleriyle.
Hangi kız çocuğu büyümüş böyle bir ortamda?

Aşk Mektubu

Ne diyebilirim, bilmiyorum. Yaptığın değişime.
Bakma şu anda yaşadığıma ölüydüm o zamanlar,
Yine de yakınmıyordum bundan, bir taş gibi
Boyun eğmiştim yazgıma.
Şu kadarcık anlayış göstermedin bana, hayır-
İzin bile vermedin, küçük, saydam gözümü gökyüzüne dikip
(Umutsuzca tabii) maviliği ya da yıldızları kavramama.

Böyle olmadı. Uyuyordum beyaz boşluğunda
Kışın, siyah kayalar arasında siyah bir kaya gibi
Gizlenmiş bir yılandan farksız-
Komşularım gibi, hiç mi hiç zevk almadan
Volkanik yanakları eritecek her anı aydınlatan
Kusursuzca yontulmuş
İrilyonlarca yanaktan. Gözyaşlarına, vurdumduymaz
Yaratıklara ağlayan meleklere dönüştü hepsi.
Bu beni kandırmadı ama. O gözyaşları dondu.
Buzdan yapılma bir siperliği vardı her ölü kafanın.

Ve uyudum kıvrılmış bir parmak gibi.
Saydam havaydı gördüğüm ilk şey,
Ve ruhlar kadar duru bir çiyde oluşan
Bir dizi damla. Yoğun ve ifadesiz
Bir dolu taş vardı ortalıkta.
Bilmiyordum bunları ne yapacağımı.
Parıldadım mika kabuğumla ve açıldım sonra
Dökmek için bir sıvı gibi kendimi
Bitki köklerine ve kuşların ayaklarına.
Yanılmamıştım. Seni tanıdım o anda.

Parıldadı ağaç ve taş, gölgesiz.
Cam gibi saydamlaştı parmak-boyum.
Tomurcuklanmaya başladım bir Mart tohumu gibi:
Bir kol, bir ayak, bir kol, bir ayak.
Böyle yükseldim taşlardan bulutlara.
Bir tür tanrı gibiyim artık
Bir buz tabakası kadar saf,
Süzülüyorum havada
Kendi ruhsal değişimimle. Bir armağan bu.

Küçük Saatler

Bomboş, yankılanıyorum en hafif ayak sesimle,
Sütunları, revakları, kubbeleriyle ne görkemli
bu heykelsiz müze.
Öne fışkırıyor avlumda bir fıskıye, sonra kendi
içine dökülüyor yeniden,
Bir rahibe yüreği taşıyor, dünyaya kapalı gözleri.
Koku gibi yayıyor
Solgunluklarını mermer zambaklar.

Büyük bir kalabalığın içinde düşünüyorum kendimi,
Beyaz Nike'ın annesi ve beyaz gözlü Apollo'larla birlikte.
Ölüler incitiyorlar beni oysa dikkatleriyle, ve olan bite
hiçbir şey yok ortada.
Beyaz benizli, sessiz ay, bir hemşire gibi
Alnıma koyuyor elini.

Mojave Çölünde Uyku

Ocak taşları yok burada.
Kızgın kum taneleri yalnızca. Kuru, kupkuru.
Ve hava tehlikeli. Garip davranışlar içinde öğle vakti
İmgelemde, kavak ağaçlarından bir çizgi çiziyor
Yakınımsı uzağımsı bir yere, insanları ve evleri
anımsıyoruz yalnızca
Çılgın, düz yolun ötesinde nesneler olarak.
Serin bir yel barınabilir o yapraklarda
Ve de altın değerindeki bir şebnem,
Günışımasından önceki mavi saatte.
Yine de çok uzaktalar, tıpkı yarın gibi
Ya da susuzluktan kavrulan yolcunun uzağından
Akıp giden suyun parıltılı imgeleri gibi
Dokunmak olanaksız onlara.

Minnacık bir gölge kovuğunda
Dillerini çıkaran kertenkeleleri düşünüyorum
Ve yüreğinin damlacıklarını kollayan karakurbağayı.
Çöl, kör bir adamın gözleri kadar beyaz,
Ve tuz kadar erinçsiz. Yılan ve kuş
Öfke maskelerinin ardında kestiriyorlar.
Kavruluyoruz, fırının demir ayakları gibi rüzgarda.
Dışarıya döküyor küllerini güneş. Toplanmış ağlaşıyor
Sıcaktan çatlayan çekirgeler, uzandığımız yerde,
Siyah zırhları içinde.
Üzgün bir anne gibi aydınlatıyor gündüz-ayı onları.
Saçlarımızdan içeriye süzülüyorlar,
Kısa geceyi şenlendiriyorlar.

Sabahın 02:00'sinde Operatör

Gökyüzü kadar hijyenik, yapay çiy ışık.
Hiçbir mikrop barınamaz onda.
Ayrılıyorlar saydam giysileriyle
Bırakarak bisturi ve kauçuk eldivenlerini.
Donmuş, huzur veren bir kartarlası, kaynamış çarşaf.
Bana bırakılmış, çarşafın altındaki beden.
Yüz yok, her zamanki gibi. Eldivenli parmakların
Yedi delik açtığı porselen gibi beyaz bir kitle.
Ruh başka bir ışık.
Onu görmedim, göğe yükselmiyor o.
Bir gemi ışığı gibi uzaklaştı bu gece.

Yaşamak zorunda olduğum bir bahçe o - ballı şerbetli
Yer elmalarından, meyvelerden ve köklerden
Yapılma bir döşek. Biraraya getiriyor onları asistanlarım,
Üstüme üstüme geliyor iğrenç kokuları, renkleri.
Bir akciğer-ağacı.
Bu orkideler şahane. Yılan gibi kıvrılıyorlar, benek benek.
Bungun, kırmızı bir çan-çiçeği, yürek.
Ne kadar da küçüğüm
Yanında bu organların!
Kıvrılıp öksürüyorum mor bir vahşilikle.

Bir günbatımı kan. Hayranım ona.
Dirseklerime kadar batmış durumdayım, kırmızı ve cırlak.
Yok olmuyor yine de, sürdürüyor varlığını.
Öyle büyüleyici ki! Akıtmam ve dolmam
Gereken sıcak bir pınar
Solgun mermer altındaki karmakarışık mavi borular.
Nasıl da hayranım Romalılara-
Kemerli su kanalları, Caracalla Banyoları, kartal burunlar!
Bir Romalının bedeni bu beden
Dinginlikten yapılma bir taş tablette yatıyor.

Hastane hademelerinin tekerlekli sedyeyle taşıdığı
bir yontu o.
Kusursuz kıldım onu.
Damdazlak kaldım bir kol ya da bacakla,
Kavanozda takır tukur öten
Takma dişler ya da taşlarla
Ve dilim dilim olmuş etlerle-patalojik bir salamla.
Bu akşam bir buzluğa atılacak o parçalar,
Sirke içinde yüzecek hepsi yarın
Emanetleri gibi azizlerin.
Yarın pembe, plastik bir kolu ve bacağı olacak hastanın.

Yeni bir ruhu haber veriyor, koğuştaki bir
Yatağın üzerine vuran küçük, mavi ışık. Yatak mavi.
Bu akşam mavi güzel bir renk, bu insan için.
Morfin melekleri getirdi onu.
İki üç santim aşağısında yüzüyor tavanın,
Koklayarak bulutların şafağın.
Sisli taş lahitlerde uyuyanların arasında dolaşıyorum.
Yassı aylar gibi kırmızı gece ışıkları. Kanlı ve sıkıcı hepsi de.
Güneşim ben beyaz ceketimle,
Çiçekler gibi izliyor, uyuşturucunun mahvettiği
mutsuz yüzler beni.

Bulutlar Ülkesinde İki Kampçı

(ROCK GÖLÜ, KANADA)

Kayaların ve ormanların egemenliğini
Ya da örneğin insana öykünen bu bulutların
gösterisini sınırlayacak
Ne bir ölçü var bu ülkede, ne de denge.

Sen de, ben de, ne yapsak dikkatini çekemeyiz onların,
Su ya da ateş taşıttıramaz onlara hiçbir sözcük,
yakıp tutuşturan
Üstün bir varlığın büyülediği yerel troller gibi.

Genel parklardan bıkıyor insan: ağaçların,
Bulutların ve hayvanların rahatsız etmeyeceği bir yerde
tatil yapmak istiyor;
Plaketli karaağaçlardan, evcil çay-güllerinden uzakta.

Tam üç günümü yedi, bir buluta rastlama umuduyla
kuzeye göçmek.
Birbirleriyle anlaşamıyordu Boston üzerindeki nazik gökler,
Sıkı fıkı akraba olamayacak kadar uzaktır ufuklar

Burada, üzerinde büyük, devingen ruhun son sınırlarının;
Bir tür öç duygusuyla yanıp tutuşur renkler.
Devasa parlak kırmızı renklerle biter her gün

Ve dev adımlarıyla gelir gece.
Bir değişiklik olsun diye erinç verir herkese,
bir anlamı olmasa da.
Hiçbir yarar sağlamaz bu kayalar, yeşilliklere ve insanlara;

Kusursuz bir soğuk krallığına hayat verir onlar.
Tabak ve çatalların ne işe yaradıklarını merak ederiz
bir ay içinde.
Sana eğiliyorum, bir fosil gibi duygusuz. Burada ne
olduğumu söyle bana.

Hacılar ve Hintliler hiç olmayabilirdi.
Nabızları atıyor göldeki gezegenlerin, parlak amipler gibi;
Boğuyor sesimizi, en küçük iniltileri bile çam ağaçlarının.

Eski yalınlıklar uğulduyor çevresinde çadırımızın
Girmek için içeriye, Lethe gibi uyku mahmuru.
Arınmış bir beyinle uyanacağız, şafaktaki su gibi.

Ayna

Gümüşüm ve dobrayım. En küçük bir önyargım yok.
Anında yutuyorum gördüğüm her şeyi,
Olduğu gibi, hoşlansam da, hoşlanmasam da ondan.
Zalim değilim, doğrucuyum yalnızca-
Dört köşeli gözüyüm küçük bir tanrının.
Düşünceye dalıyorum karşıki duvarda çoğu zaman.
Üzerinde benekler olan pembe bir duvar bu. O kadar
uzun süre baktım ki ona
Yüreğimin bir parçası olduğunu düşünüyorum artık.
Titreyerek parıldıyor ama,
Yeniden, yeniden ayırıyor bizi yüzler ve karanlıklar.

Bir gölüm şimdi. Bana doğru eğiliyor bir kadın,
Derinliklerimi araştırıyor, keşfetmek için kendini.
O yalancılara dönüyor sonra, mumlara ya da aya
Sırtını görüyorum ve aynen yansıtıyorum onu.
Gözyaşlarıyla ve el sallayarak ödüllendiriyor beni.
Önemliyim ben onun için. Geliyor ve gidiyor.
Her sabah karanlıkla yer değiştiren onun yüzü.
İçimdeki genç bir kızı boğdu; gün be gün yaşlı bir kadın
Çıkıyor içimden ona doğru, ürkünç bir balık gibi.

Güvertede

Atlantik'in ortasında geceyarısı. Güvertede.
Kendilerine sarılmışlar, kalın örtülere sarınır gibi
Ve butik mankenleri kadar sessiz hepsi de.
Dikkatle tavandaki eski yıldız haritasını
İnceliyor yolculardan bazıları.
İki katlı bir düğün pastası gibi aydınlatılmış

İnce ve uzak bir gemi
Usulca taşıyor mumlarını.
Görecek pek bir şey yok şu anda.
Kimse kımıldamıyor ve konuşmuyor-
Halıdan daha büyük olmayan bir alanda
Bingo oynayanlar, tutkulu oyuncular

Dalga malga dinlemiyorlar, kaptırmışlar kendilerini oyuna,
Kendi özel zamanlarına kilitlenip
Orada krallığını ilan etmiş her biri.
Ceket ve eldivenlerini kirletiyor küçük damlalar:
Islaklığı duyumsayacak kadar hızlı uçuyorlar.
Her şey olabilir gittikleri yerde.

Dualar mırıldanıyor Tanrı'nın yardım ettiği
Rüküş misyoner kadın (Geçen Ağustos'ta Tanrı
Bir cep kitabı, bir inci saç iğnesi ve
Yedi tane kışlık manto vermişti ona)
Fısıltıyla dua ediyor, kurtarmak için
Batı Berlin'deki resim öğrencilerini.

Yıldızlarla belirledi gezi tarihini
Yanıbaşındaki astrolog (Aslan Burcu).
Dondurmalı kekler olmadığı için çok mutlu.
Galli ve İngiliz annelere
İkiyle altı yaş arası evlatlıklar satarak
Zengin olacak, bir yıl içinde.

Ve bir eş yontuyor Danimarkalı ak saçlı mücevherci,
Bir dediğini iki etmeden ona hizmet edecek
Elmas kadar sessiz, kusursuz bir eş,
Sahiplerinin bileklerine iple bağlanmış
Ay biçimli balonlar, hafif düşler uçuşuyor havada
Kara görününce çözülecek her biri.

Paskalyadan Sonraki Yedinci Bahar

Bu değil söylemek istediğim:
Beton kemerler, set set yükselen, güneşlenen kayalar,
Saydam gözler ya da taş kesilmiş yumurtalar,
Çorap ve ceketleriyle tabuta konulmuş,
Tatsız havayı ilaç gibi içen
Domuzyağı gibi solgun yetişkinler.

Bizi süzüyor kromoka bağlı, yerinde duramayan
Küheylan; yeli çiyniyor toynakları.
Yelken gibi şişiyor, senin buruşuk
Keten gömleğin. Suyun gözü kamaştırmasına
İzin vermiyor şapkanın kenarları; sanki hastanedeymişcesine
Zaman öldürüyor insanlar.

Tuzu koklayabiliyorum, çok iyi.
Mavi-yeşil ipeklerini sergiliyor
Ayaklarımızın altında
Yabani otlardan bıyık takmış deniz,
Eğilip yaltaklanarak, eski tarz biri gibi.
Benden daha mutlu sayılmazsın bu konuda.
Boş bir yamacı gösteriyor polisin biri

Bilardo masası gibi yeşil, lahana kelebeklerinin
Martılar gibi denize indikleri,
Ve bizim bir akdikenin ölüm kadar pis kokusunda
piknik yaptığımız yamacı
Yürekler gibi çarpıyor, çarpıyor dalgalar.
Sahilde yatıyoruz, altında köpüklü çiçeklerin
Deniz tutmuş, ateş kurutmuş hepimizi.

Hayvanat Bahçesi Bekçisinin Karısı

Tüm geceyi uykusuz geçirebilirim gerekirse-
Bir yılan kadar soğuk, gözkapaksız.
Ölü bir göl gibi sarıyor beni karanlık,
Koyu mavi, görkemli bir erik.
Hava kabarcıkları yükselmiyor yüreğimden. Akciğersizim,
Ve çirkinim, kızkardeşleriminyapılarının, yazı ve
turalarının ayrıştığı
Bir ipek çorap, karnım.
Baksanıza, eriyorlar güçlü sıvılar içindeki paralar gibi-

Bir ozalitteki beyaz çizgileri andıran ince çeneler
Bir an için açığa çıkmış kaburga kemikleri.
Bu pembe-mor plastik barsak torbasının
Bir çocuk zırlaması gibi patlayacağını düşünüyorum
kımıldarsam.
Birbirini itip kakıyor eski üzüntüler, sallanan bir sürü
diş gibi.
Benim o şişko domuzuma, köşeye sıkışmış, ilikten ibaret
Sevgilime ilişkin ne biliyorsunuz ama?
Kabul edilemez bu dünyayla ilgili bazı şeyler.

Kandırmaya çalıştın beni, Küçük Memeliler Evinin
Nemli ve küflü ortamında, kavrulmuş çengellerden sarkan
Kurt-başlı meyve sopalarıyla.
Şekerleme yapıyordu bir domuz gibi iğrenç
ve çıplak armadillo
Kum dolu sandığında, çoğalıyordu beyaz fareler
Habire, bir toplu iğne başındaki melekler gibi,
Berbat bir cansıkıntısıyla...Terden sırılsıklam
çarşaflara dolanmış
Kan revan içindeki civcivleri ve parçalara bölünmüş
tavşanları anımsıyorum.

Diyet tablolarını gözden geçirip Dostlar Bahçesi'ndeki
Azman Boa yılanlarıyla oynamaya götürdün beni.
Kutsal kitabına girdim, Bilgi Ağacı
Numarasına yatarak, Nuh'un Gemisi'ne bindim
Peruğu ve mumdan kulakları olan kutsal maymunla
Ve cam kavanozunun çevresine sekiz parmaklı
bir el gibi tırmanan
Ayı postlu, kuş yiyen örümcekle.
Çıkarıp atamıyorum onu kafamdan.

Nasıl da ışıldatmıştı yaptığımız kur, yanıcı kafesleri-
Ağzını açtı çift boynuzlu gergedanınız
Çizmealtı kadar kirloş, hastane lavabosu kadar büyük ağzını
Yutmak için kesme şekerini: dirseğime kadar kapladı
Bataklık soluğu kolumu, eldiven gibi.
Siyah elmalar gibi öpücükler gönderdi salyangozlar.
Maymunları baykuşları ayıları kuzuları kırbaçlıyorum
şimdi her gece
Demir parmaklıklarının üzerinden. Ve hala uyumuyorum.

Son Sözler

Bildiğimiz tabutlardan değil, bir lahit istiyorum ben,
Kaplanınki gibi çizgileri olsun, üstünde gözleri
yukarıya bakan
Ay gibi yuvarlak bir yüz bulunsun.
Onları seyretmek istiyorum geldiklerinde
Yolup çıkarmak için dilsiz mineralleri ve kökleri.
Aslında görüyorum onları-yıldızlar kadar uzak,
solgun yüzleri.
Hiçbir şey değiller şu anda, bebek bile denemez onlara.
Annesiz, babasız düşlüyorum hepsini, ilk tanrılar gibi.

Merak edecekler, önemli biri olup olmadığımı benim.
Şekerlenip ömrümü meyve gibi geçirseydim ya!
Kararıyor aynam-
Birkaç soluk daha, hiçbir şey yansıtmayacak sonra.
Bir çarşaf gibi beyazlaşıyor çiçekler ve yüzler.

Ruha güvenmiyorum. Sızıp gidiyor düşlerde
Buhar gibi,ağız ya da göz deliğinden. Durduramıyorum onu.
Bir bakmışsın ki, geri dönmemiş günün birinde. Nesneler
öyle değil ama.
Kalıcı onlar, daha da artıyor dokundukça
Pırıltıları, güzellikleri. Kedi gibi mırıldanmadıkları kalıyor.

Firuzemin mavi ışığı rahatlatacak beni
Üşüdüğünde ayak tabanlarım.
Güzel kokulu gece çiçekleri gibi açsınlar bende
Bakır yemek kaplarım, kırmızı renkli sahanlarım.
Bandajlarla sarmalayacaklar beni zarif bir paket yapıp.

Ayaklarımın dibine gömecekler yüreğimi.
Güç bela tanıyacağım kendimi. Karanlık çökecek,
Isthar'ın yüzünden daha tatlı olan bu küçük şeylerin
parıltısıyla.

Yağmurlu Havada Kara Karga

Orada, ince sert dalın üstünde
Kıpır kıpır, ıslak bir karga
Düzeltiyor, bir daha düzeltiyor tüylerini yağmurda.
Ne bir mucize bekliyorum
Ateşleyecek gözümdeki görüntüyü

Ne bir kaza,
Ne de bir şekil arıyorum
Değişken havada,
Yapraklar doğallıkla, sessizce
Yere düşsün, yeter ki.

Kabul etsem bile beklediğimi kimi zaman
Bir yanıt gelmesini sessiz
Mertçe söyleyemiyorum bunu:
Bir kor gibi fışkırabilir bazen
Minnacık bir ışık

Mutfak masasından ya da sandalyeden;
Hükmü altına almış gibi göksel bir ateş
En vurdumduymaz nesneleri zaman zaman-
Aşktan söz edebilir böylece insan
Armağanların en güzeli onuru barındıran,

Kutsayarak arada bir çakıp geçen
Aksi halde hiçbir anlamı olmayacak
Bir zamanı. Her neyse, yürüyorum şimdi
Dikkatle (bu karamsar, yıkık ruh durumunda bile
Olabilir bu); yürüyorum kuşkuyla,
Ama yine de umut dolu; bilmeden yanıbaşımdaki meleğin

Aniden neyi tutuşturmak
İsteyeceğini. Bildiğim tek şey,
Duygularımı ele geçirecek kadar etkili olabilmesi
Tüylerini düzeltmekte olan bir karganın,
Gözkapaklarımı canlandırması ve beni

Renksiz, duygusuz kalma korkusundan
Kısa bir süre de olsa uzaklaştırması. Şansım olursa
İnatla üzerine gidip bir öz yaratacağım kendime
Bu yorgun dönemimde
Birleştirerek

Değişik türden şeyleri. Mucize diye bir şey var,
Çakıp geçen bu ışıltıya
Mucize denirse eğer. Yeniden başladı bekleyiş.
Uzun bekleyiş, meleğin kırk yılda bir görülen
Ender inişinin beklentisi.

Metaforlar

Dokuz heceli bir bilmeceyim ben,
Bir fil, kasvetli bir ev,
İki sürgün üzerinde gezinen bir kavun.
Ey kırmızı meyve, fildişi, ince tahtalar!
Mayalı hamurla kabarıp büyümüş somun.
Bu şişkin kesedeki yeni basılmış para.
Bir servetim ben, bir sahne, buzağı ruhlu bir ineğim.
Bir çuval yeşil elma yedim,
İnilmeyen bir trene bindim.

Quija

Karanlık derinliklerinden cama doğru yükselen
Soğuk bir tanrı o, gölgeler tanrısı.
Biraraya geliyor doğmamış, yaratılmamış olanlar pencerede,
Kanatlarının fosforlu pırıltısı herkesi kıskandıran
Pervanelerin narin solgunluğuyla.
Tümüyle yatıştırmıyor onları, kor gibi yanan
Vermiyonları, bronzları, renkleri güneşin.
Onları canlandırıp kanlı-canlı yapacak kan-ısısına olan
Karanlık kadar derin açlıklarını düşünsenize.
Kan-ısımı emiyor cam ağız, işaret parmağımdan.
Yaşlı tanrıya gelince, damla damla akıtıyor sözcüklerini.

Nefis şiirler yazıyor, her sefih sona
Tarih düşen yaşlı tanrı da,
Gösterişsiz biçimlerde, dolaşarak çöpler, atıklar arasında.
Kışkırttı konuşma kasırgasını onun, çağ ve
düzyazı dönemleri,
Dizginledi aşırı huysuzluğunu, çekirgeler gibi
Tıkırdatırken sözcükler kararan havayı
Ve takırdarken tümüyle kemirilmiş mısır kocanları,
Tepemizde dönüp duruyor, bir zamanlar mavi,
Göksel bir kibirle dolu olan gökler, aşağılara iniyor
Puslar içinde, kolkola girmek için çamurla,
koyulaşarak toz taneleriyle.

Bakirelerin gözyaşlarından daha tuzlu
Afrodizyakları olan safran saçlı sefih kraliçenin
İlahisini mırıldanıyor. Kemirgen kuryeleri adamın
Kemiklerinde dolaşan müptezel ölüm kraliçesinin.
Onun sıvısının, sıcak nektarininin ilahisini mırıldanıyor hâlâ.
Görüyorum adamı, şehvet dolu ve sert, anlamaya çalışıyor
Saban bıçaklarının, kadının aşkının ölçülebilir kanıtları olarak
Hangi sert çakılları dize getirdiğini.
Tanrı gibi, titrek bir sesle, görkemli,
Aşk yüklü nostaljilerini dile getiriyor buradaki metinlerden
Kısa ve öz Gabriel'i değil.

Persephone'nin İki Kızkardeşi

İki kız var: evin içinde
Oturuyor biri, diğeriyse dışarıda,
Bir gölge-ışık oyunu oynanıyor
Gün boyu aralarında.

Karanlık tahta döşemeli odasında
Problem çözüyor birincisi
Bir matematik makinesinde.
Zamanı belirtiyor kuru tiktaklar

O toplamları alırken.
Fare gibi zekileşiyor şaşı gözleri
Bu anlamsız girişimde
Kök gibi solgunlaşıyor sıska bedeni.

Yatıyor ikincisi, toprak gibi bronzlaşmış,
Dinleyerek parlak havada polenler gibi
Uçuşan altın tiktakları. Uyuşup kalmış
Yanında bir gelincik yatağının,

Görüyor güneşin bıçağıyla
Nasıl yarılıp açıldığını, gelincik taç yapraklarının,
Kan gibi kırmızı ipeksi ışıklarının.
Çabucak serpilerek tohumlarla

Güneşin gelini oluyor ikincisi
Özgürce, üzerinde o yeşil sunağın.
Bir kral doğuruyor ottan yatağında
Yaptığı işin övüncüyle. Sonuna kadar

Aykırı bakireyi oynayan,
Limon gibi acılaşmış, sararmış ötekiyse
Mezara giriyor, boşa harcadığı bedeniyle.
Solucanlar kocası oluyor, o hala kızoğlan kız ama.

Kim

Sona erdi çiçeklenme ayı. Meyveler dalda,
Kimisi yenmiş, çürümüş kimisi. Tümüyle ağızım ben.
Ekim ayı depolama ayı.

Bir mumya midesi gibi küflü bir baraka:
Eskimiş aletler, paslı testereler.
Ölü kelleler arasındayım burada, evimde.

Bırakın, bir saksının içine oturayım,
Örümcekler farketmesin beni.
Sus pus olmuş bir sardunya, yüreğim.

Rahat bırakabilseydi ya şu esi akciğerlerimi.
Kokusunu alıyor sefih beden, taçyapraklarının. Başaşağı
açılıyor herbiri.
Ortancalar gibi hışırdıyorlar.

Dün kirişlere çivilenen
Çürümüş kafalar avutuyor beni:
Kış uykusuna yatmayan ev sakinleri.

Lahanakafalar: kurtlu-mor, gümüş sırlı,
Katırkulaklarından, güveli kürklerden yapılma,
ama yeşil-yürekli bir örtü,
Domuzyağı gibi beyaz, damarları.

Ah, kullanmanın güzelliği!
Gözleri yok turuncu kabakların.
Kendilerini kuş sanan kadınlarla dolu bu salonlar.

Sıkıcı bir okul bu.
Hiçbir türden düşleri olmayan
Bir köküm ben, bir taşım, bir baykuş yemiyim.

İçinde bir dil olacağım
Bir ağızsın sen anne. Ötekiliğin annesi,
Yut beni. Çöp kutusunun ağzı, antrelerin gölgesi.

Dedim ki: Anımsamalıyım bunu, küçük olmayı.
Öylesine kocaman çiçekler vardı ki,
Dünya tatlısı, mor ve kırmızı ağızlar.

Ağlattı beni halkaları böğürtlen saplarının.
Aydınlatıyorlar beni şimdi, bir ampul gibi.
Haftalar var ki, anımsayamıyorum hiçbir şeyi.

Karanlık Ev

Karanlık, çok büyük bir ev bu,
Kendi ellerimle yaptım onu,
Sessiz bir köşeden, göz göz,
Gri duvar kağıtlarını yayarak,
Zamkları akıtarak,
Islık çalarak, kulaklarımı oynatarak,
Başka şeyler düşünerek.

Mahzenden geçilmiyor bu evde,
Yılanı andıran o kanallar!
Baykuş gibi yuvarlağım,
Görüyorum kendi ışığımla.
Köpek yavruları doğurabilirim her an
Ya da anne olabilirim bir ata. Karnım kıpırdıyor.
Daha pek çok plan yapmam gerek.
İlik dolu bu tüneller!
Alıştığım gibi yiyorum, köstebek-elimle.
Yalayıp yutuyor Koca Ağız çalıları
Ve et kaplarını.
Eski bir kuyuda yaşıyor.
Taştan bir çukurda. Suçlu o.
Şişkonun teki.

Çakıltaşı kokuları, şalgamlı odalar.
Soluk alan küçük burun delikleri.
Küçük, alçakgönüllü aşklar!
Burun gibi kemiksiz andavallılar.
Katlanmak kolay
Sıcak barsağına kökün.
İşte, dünya tatlısı bir anne.

Maenad

Sıradan biriydim bir zamanlar:
Babamın bilgelik ağacının altına oturup
Parmaklarını yerdim aklın.
Kuşlar süt verirdi.
Bir taşın altına saklanırdım gök gürleyince.

Sevmezdi beni ağızların annesi
Büzülüp bir oyuncak bebek olurdu yaşlı pinpon.
Ah, çok büyüğüm dönmek için geriye:
Tüylerden başka bir şey değil kuşsütü,
Eller kadar suskun yapraklar.

Tıfıllar için biçilmiş kaftan, bu ay.
Olgunlaştı ölüler asma yapraklarında.
Kırmızı bir dil var aramızda.
Çık git anne benim bahçemden,
Bir başkası oluyorum ben.

Yutup yok eden köpek-kafa:
Karanlığın çilekleriyle besle beni.
Kapaklar kapanmasın. Çözülüyor
Zaman, büyük, sonsuz
Pırıltısından güneşin.

Hepsini yutmalıyım.

Bayan, ayın teknesindeki bu yabancılar kim-
Organları birbiriyle kavgalı, uyku sarhoşu bu yabancılar?

Kan siyah, bu ışıkta.
Adını söyle bana.

Maenad: Şarap tanrısı Baküs'ün yanındaki peri

Hayvan

Boğaadamdı önceleri,
Yemek kralı, şanslı hayvanım.
Kolaydı solumak havadar topraklarında.
Koltukaltında batardı güneş onun.
Küflenmezdi hiçbir şey. Dört dönerdi görünmez
Küçük yaratıklar çevresinde, eşlik etmek için ona.
Başka bir okula gönderirdi kutsal rahibeler beni.
Maymun kağıt külahın altında yaşardı.
Öpücükler yollardı bana.
Zar zor tanırdım onu.

Kurtulmak zor ondan:
Sulugözlü ve üzgün Mırıltıpençe
Barsak dostu Fido Küçükruh.
Bir çöp kutusu paklar onu.
Karanlık, kemiği onun.
Hangi adla çağırırsanız çağırın, anında karşınızda.

Lağım-çukuru, mutlu domuz-surat.
Bir çerçöp dolabıyla evliyim.
Bir balık bataklığında yaşıyorum.
Tepeme düşüyor burada hep gökyüzü.
Domuzbalçığı pencerede.
Yıldızböcekleri bu ay korumayacaklar beni.
Göz kulak oluyorum eve barsak-ucunda Zamanın
Kabuklu böcekler, karıncalar arasında,
Hiçlik Düşesi,
Gelini Saçdişinin.

Büyücü Yakma

Kuru odunları yığıyorlar pazar alanına.
Zavallı bir paltoyu andırıyor gölgeler korusu. Kendi
balmumu
İmgemin, bir oyuncak bebeğin bedeni içinde yaşıyorum.
Burada başlıyor hastalık: büyücüler için bir dart
tahtasıyım ben.
Şeytanı şeytan yok edebilir yalnızca.
Bir ateş yatağına tırmanıyorum, kırmızı yapraklar ayında.
Suçlamak kolay karanlığı: bir kapının ağzını,
Mahzenin karnını. Üfleyip söndürdüler maytabımı.
Bir papağan kafesinde besliyor beni, siyah kanatlı bir kadın.
Ne büyük gözleri var ölülerin!
Sıkı fıkıyım tüylü bir ruhla.
Halka halka dumanlar çıkıyor ağzından boş kavanozun.

Zararım dokunmaz kimseye, ufaklığın tekiysem ben
Kıpırdamazsam hiçbir şeyi devirmem, dedim otururken
Bir pirinç kadar ince ve hareketsiz, altında bir
kavanoz kapağının.
Ocakları yakıyorlar, halka halka.
Nişasta doluyuz, küçük beyaz dostlarım onlar benim.
Büyüyoruz.
Başta acıtıyor. Gerçeği öğretecek kırmızı diller.

Ağustos böceklerinin annesi, sıkılı elini aç.
Mumun alevi içinden uçacağım, yanmaz bir güve gibi
Geri ver biçimimi. Hazırım açıklamaya
Tozla çiftleştiğim günleri, bir taşın gölgesinde.
Dizlerim parlıyor. Uyluklarıma tırmanıyor parlaklık
Kayboluyor, kayboluyorum, tüm bu ışığın giysilerinde.

Bir Yaşam

Dokun ona: göreceksin, büzülmeyecek gözbebeği gibi,
Gözyaşı kadar saydam, yumurtaya benzer bu bölge.
İşte dün, işte geçen yıl-
Büyük durağan bir nakışa işlenmiş
Taze çiçekler gibi kokuyor, palmiye ve zambak.

Parmağınla tıklat camı:
Bir Çin çanı gibi çınlar küçücük bir devinimde
Oradakiler başlarını kaldırıp yanıt vermeye üşenseler bile
Mantar gibi hafiftir oranın sakinleri,
Bir şeyle uğraşırlar habire.

Bir çizgi halinde kıvrılıyor ayaklarının dibinde dalgalar
Üzerlerinden aşmıyorlar dellenerek:
Şaha kalkıyorlar oldukları yerde,
Toprağı eşeliyorlar, geçit törenindeki kısa dizginli atlar gibi.
Yukarıdaysa, Victoria dönemi yastıklarımı anımsatan

Süslü, püsküllü bulutlar. Bir koleksiyoncuyu sevindirebilir
Sevgililer Günü yüzlerini anımsatan bu aile:
Gerçek, kaliteli porselenler gibi tınlıyorlar.

Manzara daha nettir başka yerlerde.
Gözü kör edercesine parlar ışık.

Gölgesini sürüklüyor kadının biri
Kel bir hastane tabağının çevresindeki halkada.
Ayı ya da boş bir sayfayı andırıyor,
Ve bir tür kişisel saldırıdan acı çekmiş izlenimi veriyor.
Dingin yaşıyor kadın

İlişkisi yok hiçbir şeyle, kavanozdaki bir fetüs gibi
Düz bir resme dönüşmüş, terkedilmiş ev ve deniz.
Girebileceği pek çok boyut var kadının.
Dualarla arınmış üzüntü ve öfkelerinden,
Yalnız bırak şimdi onu.

Kurşuni renkli bir martıdır gelecek
Ayrılıktan, ayrılmaktan söz eden, kedimsi sesiyle.
Yaş ve şiddet, hemşireler gibi bakıyorlar ona,
Ve büyük soğuktan yakınan,boğulmuş bir adam
Kulaç vuruyor denizden dışarıya doğru.

Suyu Geçiş

Siyah göl, siyah sandal, kağıttan oyulmuş iki siyah insan
Nerede gölden su içen siyah ağaçlar?
Kanada'yı kaplamış olmalı gölgeleri.

Küçücük bir ışık süzülüyor su çiçeklerinden.
Acele etmemizi istemiyor yuvarlak, yassı
Ve gizli öğütlerle dolu yaprakları.

Sarsılıyor her kürekle soğuk dünyalar.
Ruhu içimizde siyahlığın, balıkların içinde.
Kaldırıyor bir kırık dal, vedalaşırcasına, solgun bir eli.

Yıldızlar açıyor ortasında zambakların.
Kör etmiyor mu gözlerini böylesi anlamsız sirenler?
Şaşkınlık içindeki ruhların sessizliği bu.

"... Bu şiirler geçiş dönemi şiirleridir. Bunlardaki yoğun denetim ve olgunluğa ne daha önceki gençlik döneminin *Colossus*'unda, ne de *Ariel*'de rastlanır. Bu kısa orta-dönem, Plath'ı en sofistike, en usta haliyle bize yansıtır. Bu şiirlerde yer yer mizaha ve sevecenliğe bile rastlamak olanaklıdır. Ama son şiirinde *Ariel*'e doğru karşı konulamaz bir gidiş vardır; benzerliğin (şiirlerin çoğunda bolca rastlanan benzetmeler) biraz parçalanmış olan vizyonundan uzak, kimliğin kaotik gücüne, kişiyi yıkan ya da kurtaran bir tür 'birliğe' doğru bir gidiş... Plath'ın hangi şiirlerinin daha iyi olduğunu kestirmek burada daha da zordur. Ozanın patolojisiyle ilgilenen kült, onun risklerini ve en yürekli *Ariel* şiirlerini sever. *Suyu Geçiş*'i Plath'ın en iyi kitabı olarak nitelemek yanlış olabilir. Her zaman olduğu gibi, bu kitap da ozan hakkında olduğu kadar, okuyucu hakkında da pek çok ipucu verecek."

Antioch Review, 1972

Artshop Yayıncılık ***Suyu Geçiş***'i
Gürkal Aylan'ın titiz çevirisiyle okurlarına sunmaktan kıvanç duyar.

artshop

ISBN 975-8038-09-8

9 789758 038093

KDV dahil 4,9 ytl